

مسئله مشعل‌های گاز با پیگیری او حل شد

گفت‌وگو با وزیر نفت در دولت سیزدهم

جواد اوجی، متولد سال ۱۳۴۵ در شیراز است، تحصیلات دانشگاهی‌اش را در رشته مهندسی نفت و در دانشگاه صنعت نفت اهواز به پایان رساند. وی در سال ۱۳۶۹ در صنعت نفت استخدام شده است و سابقه کارشناسی اداره مهندسی نفت شرکت مناطق خیز جنوب اهواز، کارشناس ارشد اداره ارزیابی مخازن نفر و گاز شرکت مناطق نفت خیز جنوب اهواز، ریاست اداره مهندسی پترو فیزیک شرکت نفت مناطق مرکزی ایران، ریاست اداره مهندسی نفت شرکت بهره برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی، عضویت در هیئت مدیره شرکت بهره برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی، معاون امور فنی شرکت بهره برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی، مدیرعاملی شرکت بهره برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی در کارنامه او به چشم می خورد او همچنین در سمت معاون وزیر و نیز مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران نیز فعالیت داشته است. وی در حال حاضر از اعضای هیئت امنای دانشگاه صنعت نفت است. جواد اوجی در دولت سیزدهم به عنوان وزیر نفت مشغول به کار است.

• برای شروع از سابقه آشنایی‌تان با شهید آیت‌الله رئیسی بگویید. این آشنایی از دولت سیزدهم آغاز شد یا پیش از آن هم با ایشان آشنایی داشتید؟

بسم الله الرحمن الرحيم. بنده تا قبل از دولت سیزدهم فعالیت‌های بسیار محدودی در استان مقدس مشهد داشتم که مربوط به پروژه‌های نفت و گاز بود، اما عمده آشنایی ما در دولت سیزدهم و از جلساتی رقم خورد که ایشان به منظور انتخاب وزیر نفت برگزار کردند.

• روحیه کاری شهید آیت‌الله رئیسی، چگونه بود؟ ممکن است برخی ویژگی‌های عملکردی‌شان را بگویید؟

ببینید، ایشان یک انسان باتقوا و تمام عیار بود که با خلوص نیت کار می کرد و تمام هم و غمش برای مردم بود. یکی از ویژگی‌های شخصیتی آقای رئیسی که به جرئت می توانم بگویم ایشان را از سایرین متمایز می کند، اخلاص و تواضع در کار بود. ایشان همیشه در صحبت‌هایشان اشاره می کردند که من یک طلبه هستم و خودشان را خادم علی بن موسی الرضا (ع) می دانستند. اعتقاد راسخی به سنت‌ها و وعده‌های الهی داشتند. توکل ایشان برای من بسیار عجیب بود. در برنامه‌ریزی‌ها و انجام امور، بعد از انجام کارهای کارشناسی به هر تصمیمی که می رسیدند با توکل به خدا و توسل به ائمه اطهار (ع) با خاطر راحت ورود می کردند و عملگرا بودند. از همه مهم تر روحیه فسادستیزی ایشان بود و در هیئت دولت همواره بر این امر تأکید می کردند.

• در برخی مصاحبه‌ها شنیده‌ام که ایشان فردی خستگی ناپذیر بودند، این امر کار با ایشان را سخت نمی کرد؟

من ۲۵ سال در دوره‌های مختلف، در بخش‌های گوناگون صنعت نفت کار کرده‌ام؛ ولی تا کنون

به چه شکل است؟ میزان صادرات در ماه گذشته چقدر بوده؟ و گزارشی از وضعیت صادرات و وصول مطالبات درآمدهای نفتی خواستند.

• نگاه شهید آیت‌الله رئیسی را به صنعت نفت چگونه می بینید؟ ایشان چه انتظاراتی از صنعت نفت و انتفاع آن به مردم داشتند؟

من سال‌های زیادی در این صنعت کار کرده‌ام و الحمدلله پس از انقلاب اسلامی نیز در همه دوره‌ها اتفاقات خوبی در این بخش رقم خورده و پروژه‌های خوبی به بهره‌برداری رسیده است، ولی در این دوره نزدیک به سه سال ریاست جمهوری آقای رئیسی به جرئت می گویم، اگر از کارشناسان و مدیران این صنعت سؤال کنید، واقعاً یک تحول و جهشی در صنعت نفت اعم از پروژه‌ها، توسعه میادین، پروژه‌های پایین دستی، صادرات، استفاده از توان داخل و نیز بحث مسئولیت اجتماعی به وجود آمد.

مسئولیت اجتماعی برای ایشان بسیار مهم بود و همیشه می گفتند هر جایی که صنعت نفت پروژه دارد، قطعاً مزاحمت‌هایی برای مردم اعم از محیط زیست، راه و غیره داریم و به همین علت مردم حتماً بایستی از قبل این پروژه‌ها منفعت ببرند. در هر بخشی از صنعت نفت خواستار این بودند که مشارکت مردمی باشد. در سرمایه‌گذاری‌ها همین طور. چه در بحث توسعه میادین، چه بخش بالادستی و چه پایین دستی توصیه ایشان این بود که باید از سرمایه‌های مردم استفاده کنیم و مشارکت مردمی داشته باشیم.

ایشان از همان ماه‌های اول دوره ریاست جمهوری‌شان به هر کدام از سفرهای استانی، به خصوص به مناطق نفت یا گازخیز که می رفتند و مشعل‌های گازسوز را می دیدند، بسیار ناراحت می شدند و به بنده تأکید می کردند که حتماً و خیلی سریع برای جمع‌آوری این مشعل‌ها برنامه‌ریزی کنید. چون این گازها عمدتاً گازهای سمی هستند و این مسئله‌ای است که در طول دوره‌های اخیر مغفول مانده بود. اگر بررسی کنید، بحث جمع‌آوری گازهای مشعل در هیچ دوره‌ای به اندازه دوره ریاست جمهوری ایشان مورد توجه قرار نگرفته است. الحمدلله رب العالمین تا پایان سال گذشته نزدیک به یازده و نیم میلیون متر مکعب جمع‌آوری گازهای مشعل را داشتیم که عمدتاً تبدیل به خوراک صنایع پایین دستی، مثل پتروشیمی‌ها می شود و ان شاءالله بنا به مطالبه‌ای که ایشان داشتند این روند ادامه خواهد داشت.

یکی دیگر از دغدغه‌های ایشان در بحث ناترازی انرژی، چه بخش تولید و چه بخش بهینه‌سازی مصرف، به خصوص در میادین مشترک بود و مرتب گزارش می گرفت. ما هر سه ماه یک بار، هم با ایشان و هم با معاون اول محترم جلسه داشتیم و از روند پروژه‌ها و سرمایه‌گذاری‌ای که در صنعت نفت انجام می شود مطلع می شدند. همیشه سؤال‌شان این بود که از قبل این پروژه‌ها چه چیزی عاید کشور می شود.

بحث اشتغالزایی برایشان بسیار مهم بود. به خصوص تأکید می کردند که این پروژه‌ها، به ویژه پروژه‌های صنایع پایین دستی پتروشیمی را در مناطق کم‌برخوردار و محروم اجرا کنید تا مردم محروم این مناطق از قبل این پروژه‌ها بهره‌مند شوند.

ندیده‌ام شخصیتی تا این حد در کار مایه بگذارد. در سفرهایی که داشتیم، به ویژه سفرهای خارجی که گاهی طولانی هم بودند، به محض اینکه به کشور مقصد می رسیدیم، بلافاصله به کاخ ریاست جمهوری می رفتیم و جلسات و مذاکرات پشت سر هم شروع می شد. در این بین چیزی که معنی نداشت، استراحت بود. همه از این حجم از پتانسیل و توان آقای رئیسی که نشأت گرفته از روحیه خاص ایشان بود، متحیر بودند.

• شما در سفر آخر نیز همراه ایشان بودید، درست است؟

بله، ما صبح روز یکشنبه ساعت ۶ صبح به همراه ایشان به تبریز پرواز داشتیم. در فرودگاه از ایشان جدا شدیم و ایشان برای افتتاح پروژه سد [قیز قلعه سی] رفتند و قرار شد حوالی ساعت یک ونیم تا دو بعدازظهر به پالایشگاه تبریز تشریف بیاورند. اما تقریباً ساعت ۲ بود که مطلع شدیم پالگرد ایشان دچار نقص فنی شده و مسائلی که بعداً اتفاق افتاد.

از جزئیات این سفر بیشتر برای مان بگویید. این یکی از سفرهای سخت من بود. به محض شنیدن خبر نقص فنی پالایشگاه را ترک کردیم و به منظور پیگیری اوضاع به همراه عده‌ای از وزرا و رئیس دفتر رئیس جمهور آقای اسماعیلی به منطقه ورزقان و معدن مس سونگون رفتیم. ساعات بسیار سختی بود. این لحظه‌ها برای من یادآور لحظاتی بود که پدرم را از دست دادم.

• به سفر تبریز برگردیم، آخرین تعامل و پیگیری‌های ایشان در حوزه کاری خودتان را به خاطر دارید؟

بله. ایشان به محض اینکه ما در تهران سوار هواپیما شدیم، بعد از مختصری خوش و بش پرسیدند وضعیت صادرات نفت به چه شکل است؟ درآمدها

جمع‌آوری مشعل‌های سمی

ایشان از همان ماه‌های اول دوره ریاست جمهوری‌شان به هر کدام از سفرهای استانی، به خصوص به مناطق نفت یا گازخیز که می رفتند و مشعل‌های گازسوز را می دیدند، بسیار ناراحت می شدند و به بنده تأکید می کردند که حتماً و خیلی سریع برای جمع‌آوری این مشعل‌ها برنامه‌ریزی کنید. چون این گازها عمدتاً گازهای سمی هستند و این مسئله‌ای است که در طول دوره‌های اخیر مغفول مانده بود. اگر بررسی کنید، بحث جمع‌آوری گازهای مشعل در هیچ دوره‌ای به اندازه دوره ریاست جمهوری ایشان مورد توجه قرار نگرفته است. الحمدلله رب العالمین تا پایان سال گذشته نزدیک به یازده و نیم میلیون متر مکعب جمع‌آوری گازهای مشعل را داشتیم که عمدتاً تبدیل به خوراک صنایع پایین دستی، مثل پتروشیمی‌ها می شود و ان شاءالله بنا به مطالبه‌ای که ایشان داشتند این روند ادامه خواهد داشت.

ویژه‌نامه چهلمین روز
عروج شهدای خدمت